

Zbor de lumină

Daniel Vișan-Dimitriu

Am fost învins de timp și depărtare
deși am încercat, de-atâtea ori
în luptele ce-am dus, să am răbdare
cât timp mă număr printre muritori.

Eram puternic, nu conta distanța,
iat timpul mă servea ca sclav supus,
urmând lumina mea în cutezanța
cu care Universul am sedus.

În starea mea de-acum, cea efemeră,
îmi e dușman, și-n luptă m-a învins,
crezând în dreptul lui, într-o himeră,
uitând de Universul necuprins.

Voi ști de-acum, cu-această-nvățătură,
în orice stări, în orice viitor,
că timpul este sclavul plin de ură
ce poate să distrugă orice dor.

El poate, aliat cu depărtarea,
să-ți facă, din prezent, doar amintiri
pe care, împreună cu uitarea,
să le arunce-n goluri de trăiri.

A-nvins acum, a reușit, în fine,
să îmi arate că-i răzbunător,
și să-mi trimită-n zone celestine
iubirea pentru tine, fără dor.

Simt un pustiu în piept și bariere
în sufletul ce-mi zace-acum rănit,
și-aș vrea să îndulcesc a lui durere,
dar leacuri pentru asta, n-am găsit.

Nu mai e mult, și voi fi iar lumină
cutureierând prin vaste galaxii,
prin lumea-ntunecată, clandestină,
în care te voi aștepta să vii.

Căci am pierdut o luptă, nu războiul
pe care l-am tot dus atâtea vieți
în care-am fost și flacăra și sloiul

POEZII ONLINE

din versurile scrise de poeți.

Acolo te voi aștepta iubire,
în zborul de lumină, temerar,
cu gândul la o singură-ntâlnire,
în brațe să te țin, o clipă doar.